

LECȚIILE Teodorei

Româncea Teodora Burz conduce activitatea de marketing și dezvoltare a unuiu dintre cele mai importante holdinguri textile ale lumii, a creat de la zero un brand de modă de succes și are o filozofie de viață care ar putea servi drept medicament anti-depresie. Care sunt învățăturile unei femei de succes într-o industrie eminentamente masculină?

de Diana-Florina Cosmin

Există povești și povești. Unele sunt liniare, altele te surprind la fiecare pagină, la câteva simți nevoia să întorci filele mai repede, iar unele, puține, se transformă în niște pilde de viață. Povestea Teodorei Burz face parte din această din urmă categorie. Când am cunoscut-o, tot ceea ce știam despre ea erau liniuțele dintr-un CV remarcabil: o româncă de 37 de ani, proaspăt-numită International Marketing & Expansion Manager pentru una dintre cele mai puternice companii din Turcia. O femeie într-o lume a bărbaților (Orka Holding deține brandurile de modă masculină Damat Tween și D'Damat), care a locuit în Italia și în China, iar acum face naveta între București și Istanbul. În 2001, a creat de la zero brandul românesc de modă Ziggo (din care s-a retras după cinci ani) și tot atunci a adus pentru prima oară în România cel mai dinamic brand de menswear din Turcia, Damat Tween.

„După președinte, eu sunt cea mai veche în această companie”, explică ea, senină. „De 12 ani colaborăm și cunosc toate fațetele afacerii, de la producție până la marketing și dezvoltare”. Din 2006, când a renunțat la Ziggo, Teodora a făcut o pauză de România, lucrând în Italia și apoi în China, iar la sfârșitul lui 2010 a revenit în țară, în poziția de Country Manager pentru Damat Tween. „Le-am spus că nu am gândul de a mă reîntoarce în România, că m-am rupt de realitatea economică de aici”, explică

ea. „Dar și-au dorit mult să mă ocup de proiect, așa că am venit”. Oferta a fost mult prea tentantă pentru a suporta un refuz: Orka Holding tocmai făcuse o fuziune cu Invest Corp, unul dintre cele mai mari fonduri de investiții din lume, urmând să direcționeze câteva sute de milioane de euro în dezvoltarea brandurilor în plan internațional. Exact misiunea pe care a primit-o româncă ambițioasă, originară din Târnăveni, care a început să facă „business” de la vârsta de... cinci ani.

„Să fi femeie de afaceri în Turcia e greu, însă și în Italia sau în altă parte e la fel de greu”, recunoaște ea. „Dar când reușești să ajungi la un nivel foarte înalt și să lucrezi cu președinții și vicepreședinții grupului, nu mai are cine să te marginalizeze, pentru că toți cei care ar dori să o facă îți sunt deja inferiori

Uneori e bine să schimbi și lucruri pe care nu vrei să le schimbi în viața ta, de la cafeaua pe care o bei dimineața de ani de zile și până la un anumit mod de a face lucrurile. Poate n-o să-ți placă să modifice ceva cu care te-ai obișnuit, dar e singura cale de a evolua...

ierarhic”. Din povestea Teodorei am extras acele lecții pe care le poate folosi orice antreprenor aflat la început de drum, fie că este bărbat sau femeie. Pentru că succesul, după cum o dovedește CV-ul Teodorei, este absolut... unisex.

Nu gândeți general, gândește particular

De când se știe, succesul nu i s-a părut în niciun fel legat de vârstă sau de gen, ci mai curând de răbdarea și capacitatea de a înțelege particularitățile fiecărei piețe în parte și de a crea o rețetă locală care să se potrivească profilului. „Fiecare companie are o rețetă proprie, ca o salată”, zâmbește ea, „și, exact ca o salată, ceva creat pe gusturile unui client de aici nu va fi și pe gustul celor din colțul cel mai îndepărtat al țării sau al lumii”. De când se ocupă de dezvoltarea internațională a Orka Holding, misiunea ei este tocmai să înțeleagă aceste particularități și să găsească, în fiecare loc, partenerul potrivit pentru a crea „salata” perfectă.

„Trebuie să lucrezi pe mai multe piețe, să-ți faci antrenamentul, iar apoi să rămâi pe cea care ți se potrivește cel mai bine”, crede ea. Și, aplicat la viețile noastre de zi cu zi, cu cât ambițiile și scopurile sunt mai înalte, cu atât mai mare va fi și saltul profesional. „Prima oară când am avut o întâlnire cu acționarii din Invest Corp mi-a fost nespus de teamă”, recunoaște ea, zâmbind. „Acum că m-am obișnuit, probabil mi-ar mai fi puțin teamă doar să mă văd cu Donald Trump”.

Nu ignora indiciile din copilărie

„Am conștientizat abia după 30 de ani cât de important e mediul în care crești”, recunoaște Teodora. Și, oricât de ieșită din comun ni s-ar părea fiecăruia propria copilărie, ascultându-i povestea nu pot să nu cred în destin și în puterea înclinațiilor din fragedă pruncie. La vârsta de cinci ani, Teodora a decretat că trebuie să câștige proprii bani, așa că și-a însușit o mică parcelă din grădina casei părinților ei pentru a cultiva cu grijă și simț de răspundere vinete, roșii, ceapă și ardei. „Atunci mi s-a dezvoltat cel mai bine simțul competiției și al lucrului bine-făcut”, își amintește ea. După „recoltă”, își ducea legumele la piața din Târnăveni, de una singură (deși, așa cum a înțeles mai târziu, părinții săi o dăduseră în grija precupețelor din zonă) și... gata business-ul. „Oamenii erau încântați să cumpere de la un copil, așa că eram prima care-și vindea marfa”, zâmbește ea. „Dar eram conștientă de pe-atunci că trebuie să pun prețul un pic mai mic decât al vecinilor, ca să tentez cumpărătorii”. Deși făcut la scară foarte mică, exercițiul acelor vremuri a fost fundamentul ambițiilor care au adus-o în postura de conducere din prezent.

„Dacă atunci când ești mic te obișnuiești să organizezi și să faci lucruri, le vei face cu ușurință și mai târziu”, crede ea. „E un mecanism care se aplică fix la fel, se modifică doar proporțiile”. Și, după cum recunoaște fără falsă modestie, nu îi este frică de nimic. „Nu-mi era frică nici atunci, cu atât mai puțin acum”.

Dezvoltă-ți inteligența emoțională

Tot din copilărie, Teodora se ghidează după un principiu pe care și l-a însușit prin exercițiu: oamenii fericiți, împliniți și ferți de angoase și depresii nu sunt neapărat cei mai inteligenți la nivel de IQ, ci la nivel de emoții. „Am și eu momente proaste, firește, dar nu am niciodată căderi”, explică ea. „Când ai puțină inteligență emoțională chiar nu poți fi depresiv”. Poți, în schimb, să faci lucruri care-ți depășesc puterile de moment, cum ar fi să pleci din țară la 19 ani pentru a aduce haine pentru copii pe care să le vinzi în România. Teodora a făcut-o, cu elanul vârstei, dar și cu o doză sănătoasă de teamă și răspundere în același timp. „Când reușești să echilibrezi curajul și teama și să-ți iasă o încredere temperată, atunci poți face orice”, crede ea.

Tot de inteligența emoțională și de o formă de management a propriei persoane ține și tăria de a te scoate singur din rutină, chiar și atunci când ea a ajuns să se confunde cu tine. „Uneori e bine să schimbi și lucruri pe care nu vrei să le schimbi, de la cafeaua pe care o bei dimineața de ani de zile și până la un anumit mod de a face lucrurile”, explică ea. Poate n-o să-ți placă să modifice ceva cu care te-ai obișnuit de ani de zile, dar este singura cale de a evolua. „Dacă reușești să schimbi frecvent foarte multe lucruri mici, o să reușești în timp să schimbi și lucruri din ce în ce mai importante”. ■